



ಜಿಂಕೆಯ ಜಂಭ ಅಳಿದ ಮೇಲೆ

■ ಅನೀಶ್ ಬಿ. ಕೊಪ್ಪ

ಒಂದು ದಟ್ಟ ಕಾಡು. ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಕೂಡ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆನೆ, ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮೊಲ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದವು.

ಒಮ್ಮೆ ಈ ಮೂವರೂ ಸೇರಿ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲೆಂದು ಹೋದವು. ಆನೆ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಪುಟ್ಟ ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮೊಲವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆನೆ 'ಉಪ್ಪು...' ಎಂದು ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ನೀರು ಎರಚಿ ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮೊಲಕ್ಕೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊಲ ಭಗನ ಜಿಗಿದು, ಎರಚಿದ ನೀರಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಜಿಂಕೆ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಓಡಾಡಿ, ನೀರಾಟದ ಮಜ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಟ ಸಾಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಜಿಂಕೆಯ ಕಾಲು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹೋಯಿತು. 'ಆ... ಆ... ಕಾಲು ಮೇಲೆತ್ತಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮುಳುಗಿ ಸಾಯ್ತೇನೇ... ಕಾಪಾಡು ಆನೆಯಣ್ಣಾ...' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿತು. ಜಿಂಕೆಯು ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತ ಆನೆಯಣ್ಣು, ತನ್ನ ಬಲಿಷ್ಠ ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆತ್ತಿದ. 'ಅಬ್ಬಾ! ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯಿತು' ಎಂದು ಜಿಂಕೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿತು. ನೀರಾಟದ

ಸಹವಾಸ ಸಾಕೆಂದು ಮೂವರೂ ಮರಳಿ ಕಾಡಿನತ್ತ ಹೊರಟರು.

ಹೀಗೆ ಈ ಮೂವರ ಗಳಿತನ ಸಾಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಜಿಂಕೆಗೆ 'ತಾನು ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆನೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗೋಕೆ ಬೇಸರ. ಅದಲ್ಲದೇ ನಾನು ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಜಂಭ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮೊಲ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಅನೆಯಣ್ಣನ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

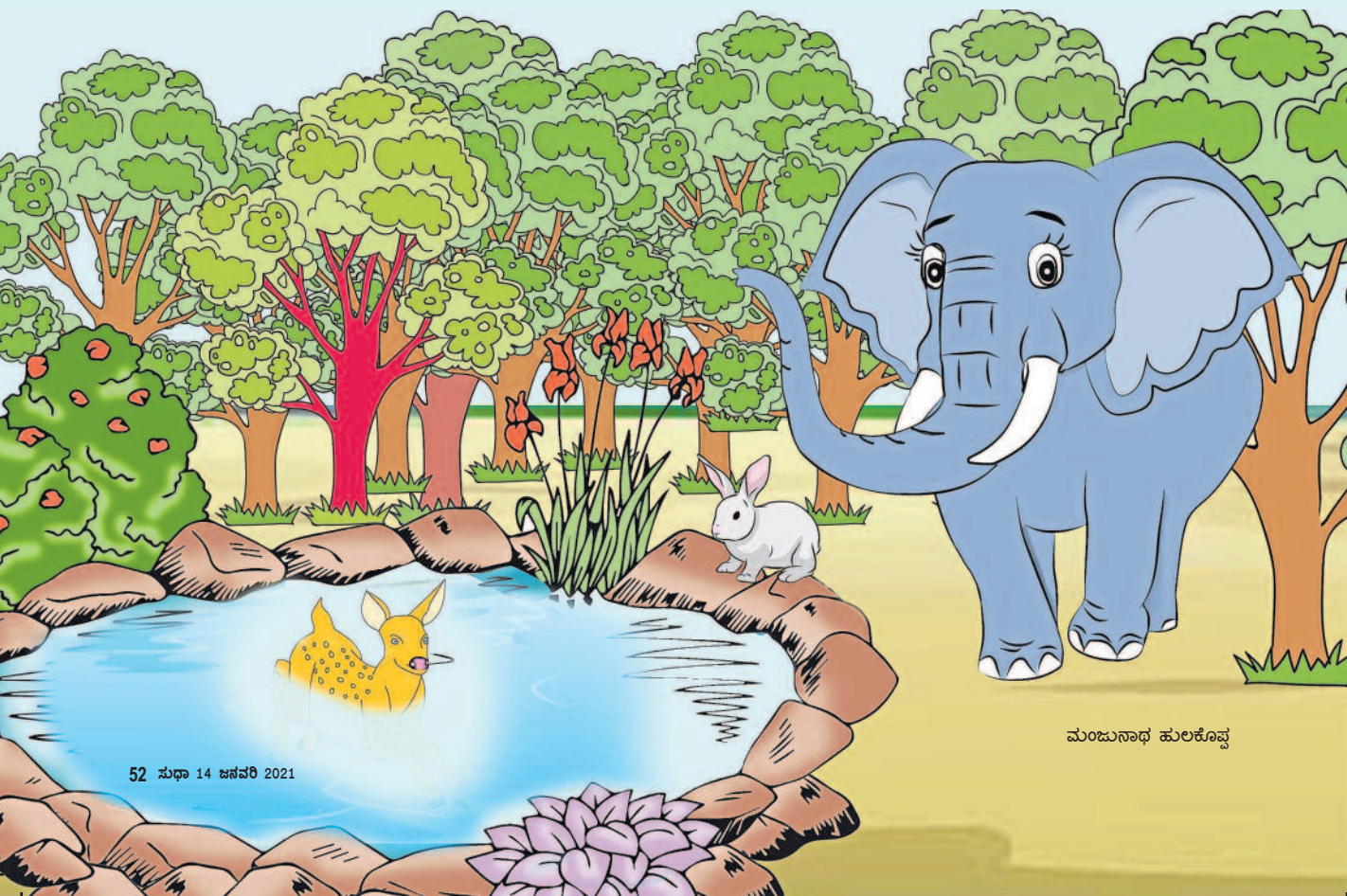
ಜಿಂಕೆಗೆ ಒಣಜಂಭ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ, ಆನೆ ಮತ್ತು ಮೊಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನೇ ಆಹಾರ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಜಿಂಕೆ ಯಾವತ್ತೂ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಭಾವದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ನನ್ನ ದಾರಿಲಿ ಸಾಗು ಎಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಮಾಡೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಪುಟ್ಟ ಮೊಲ ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲು ಆಸೆಪಟ್ಟಾಗ, ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗೇ ದಿನಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಜಿಂಕೆ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರ ಒಂಟಿ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ. ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ. ಜಿಂಕೆ ಜೀವಭಯದಿಂದ

ಚಿರತೆಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಇತ್ತ ಮೊಲ ಹಾಗೆ ಆನೆಯ ಬೆನ್ನೇರಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಗಾರನೊಬ್ಬ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮೊಲ 'ಆನೆಯಣ್ಣ... ಆನೆಯಣ್ಣ ! ಜಿಂಕೆಯು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ . ನೋಡು... ನೋಡು' ಎಂದಿತು. ಆನೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆದದ್ದೇ ತಡ, ಬೃಹತ್ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿತು. ಕೊಂಬೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಸದ್ದಿಗೆ ಬೇಟೆಗಾರ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಇಟ್ಟ ಬಾಣದ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿತು. ಜಿಂಕೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಯಿತು.

ಜಿಂಕೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಆನೆಯತ್ತ ಬಂದಿತು. ಆನೆಗೆ ಮನದುಂಬಿ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿತು. ಆನೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಧನ್ಯವಾದ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ, ಮೊಲಕ್ಕೂ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಡೆದ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿತು. 'ತಾನು ಆನೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಕಡೆಗಣಿಸಿದರೂ, ಆನೆಯಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮೊಲ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಬೇಸರ ತೋರದೆ ಇಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಜಿಂಕೆಯು ಯೋಚಿಸಿತು. 'ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸ್ನೇಹ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಜಿಂಕೆಯು ಆನೆಯಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮೊಲದ ಜೊತೆ ಬದುಕತೊಡಗಿತು. ■



ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪ